

[Glistrup]

»Må gældende skattelov forstås således, at ligningsmyndigheden ved en skatteansættelse skal tage sit udgangspunkt i en statsministererklæring som den af 21. december 1978, eller skal ligningsmyndigheden i henhold til gældende lov betragte beløb af en art som de 20.000 kr., der omtales i statsminister Anker Jørgensens erklæring af 21. december 1978, som den skattepligtige indkomst uvedkommende?«

Begrundelse

Ved mit spørgsmål nr. 47 af 16. november 1979 søgte jeg at få afklaret, hvordan statskattelovens § 4 skal forstås i relation til private udgifter under en rejse, som i øvrigt har tjenestemæssig karakter. Jeg ønskede herved særligt at få afklaret ligningsprocessuelle problemer vedrørende den situation, hvor der foreligger en erklæring fra skatteyderens foresatte om, at de pågældende udgifter havde privat karakter.

For at præcisere spørgsmålet tilbørligt tog jeg mit udgangspunkt i en erklæring, som landets statsminister publicerede enormt kraftigt den 21. december 1978.

Imidlertid var mit spørgsmåls udformning nok ikke tilstrækkelig præcis. I hvert tilfælde fremgår det af svaret af 22. november 1979 fra ministeren for skatter og afgifter, at han totalt har misforstået spørgsmålet, idet han blot svarer, at dette skulle dreje sig om en enkelt skatteydere skatteansættelse.

Det var imidlertid ikke tilfældet, idet det, jeg ønskede oplyst, var en generel udtalelse om skattelovgivningens forståelse – herunder også den nye skattestyrelseslov – når der i sager foreligger omstændigheder som de i statsministerens redegørelse af 21. december 1978 omtalte. For at undgå at kunne komme til at gribe ind i den skatteydere forhold, som netop den sag vedrørte, har jeg tålmodigt ventet med at stille spørgsmålet, indtil den pågældende skatteyder selv over for offentligheden (Billed-Bladet for den 8. november 1979, side 34) har afgivet utvetydig erklæring om, at hendes skatteligning for det pågældende indkomstår er en fuldstændig afsluttet affære.

Det turde derfor ligge aldeles klart, at spørgsmålet ikke drejer sig om den enkelte skatteydere skatteansættelse, men om materielt skatteretlige spørgsmål og ligningsmæssige

forhold, som har betydning for de titusinder af skatteydere, som hvert år er på udlandsrejser, der såvel har islæt af ikke-skattepligtig natur som momenter, der er af den karakter, der omtales i statsminister Anker Jørgensens erklæring af 21. december 1978.

Besvarelse (10/12 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Som allerede omtalt i mit svar af 22. november 1979 på spørgsmål nr. 47 kan jeg af hensyn til min tavshedspligt ikke komme ind på den enkelte skatteydere ansættelse.

I begrundelsen til det nu foreliggende spørgsmål kommer spørgeren imidlertid ind på generelle skatteretlige betragtninger om godtgørelse for udgifter i forbindelse med et arbejdes udførelse.

Det er formentlig allerede spørgeren bekendt, at i tilfælde, hvor den ansatte modtager godtgørelse fra arbejdsgiveren for udgifter i forbindelse med arbejdes udførelse, skal sådan godtgørelse normalt medregnes til den ansattes skattepligtige indkomst, og den pågældende kan samtidig fradrage de faktisk afholdte udgifter.

Er der derimod tale om, at den ansatte afholder udgifter på arbejdsgiverens vegne og derefter får de afholdte udgifter refunderet efter regning, skal sådan refusion ikke medregnes ved den ansattes indkomstopgørelse. Ligningsmyndighederne har ingen mulighed for at anse en del af afholdte dokumenterede udgifter til ophold og fortæring under arbejdes udførelse for private, idet disse i skattemæssig henseende betragtes som afholdt af den ansatte i forbindelse med arbejdes udførelse uanset deres størrelse.

Spm. nr. 100

Til indenrigsministeren (27/11 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvor mange kommunalt ansatte forventes i 1980?«

Begrundelse

Berlingskes forside månedsdagen før juleaften oplyser, at amterne i 1980 vil have ca. 5.000 flere fuldtidsbeskæftigede end i 1979, at det tilsvarende tal for København/Fredriksberg bliver 1.500, at de øvrige primær-